

жище и подкрѣпителна храна, сжщо така и българскиятъ народъ, поразенъ, унизенъ и ограбенъ днесъ обръща очи къмъ Васъ, съ желание да го ободрите и да му помогнете. Когато героятъ войникъ, слѣдъ като прослави България съ своята легендарна храбростъ, се връща отъ бойното поле съ прѣчупена сабя и съкрушено сърце, културниятъ вождъ трѣбва да поеме въ свои ржцѣ защитата на народа, да лѣкува неговитѣ рани и да му посочи пѣтя за спасение.

Днешнитѣ тържества въ Народния театъръ силно ме покъртиха, въ извѣстни моменти азъ плакахъ.

Разни чувства вълнуватъ душата ми. Дълбока тѣга ме обладава, като си помисля за нещастieto, което сполетѣ нашето хубаво отечество. Но сжщеврѣменно азъ съмъ въ възторгъ, като виждамъ, че народътъ не е падналъ въ униние и, че борческиятъ му духъ не е угасналъ. У мене се появи сжщо и чувство на гордостъ. Азъ се гордѣя, че приятелски връзки ме свързватъ съ Васъ отъ 40 години насамъ, отъ врѣмето, когато заедно основахме Научното дружество въ Пловдивъ и почнахме да издаваме списанието „Наука“. Азъ се гордѣя още повече съ това, че съмъ членъ отъ народъ, който не само роди такъвъ гениаленъ поетъ и великъ патриотъ, но съумѣ още да го оцѣни и да му даде достойна награда.

Честитя Ви отъ все сърце блѣскавия успѣхъ на Вашия юбилей и Ви поднасямъ моитѣ искрени поздравления и благопожелания.

Ив. Салабашевъ.

### 3.

Обични народни пѣвецо, г-нъ Иванъ Вазовъ,

Отъ половинъ вѣкъ ти будишъ въ сърцата ни най-възвишенитѣ идеали за беззавѣтна любовъ къмъ родината ни; ти възпѣвашъ подвизитѣ на стотици хиляди герои, самопожертвували се за свободата на родината ни Македония; ти ни посочвашъ пѣтя и цѣлѣта въ живота — да се живѣе и умира за родината.

Твоитѣ пѣсни и най-голѣмитѣ лишения, страдания и даже смъртъ прѣвърщаха ги въ радостъ, че българския народъ ще живѣе и ще се радва на свобода, щомъ може да понася всички тия страдания и жертви.